Vlaštofka

DIVADELNÍ KORESPONDENCE
Nová rubrika tentokrát věnovaná Bratrům Karamazovým
ČTĚTE NA STRANĚ 3

JAK SI UŽÍT LETOŠNÍ PODZIM
Tipy na podzimní návštěvu evropských metropolí
ČTĚTE NA STRANĚ 2

Úvodník

Jedním z cílů projektu School Press Club je jistě přiblížení novinářské práce, a právě proto jsem se rozhodl podělit se o zážitky z jednodenní stáže v České televizi. O tom, jak vypadá a co vše obnáší práce redaktora České televize, si můžete více přečíst v hlavním článku. S Českou televizí je spojen i text J. Kopřivy, který se věnuje zprávě o koupi vysílacích práv na seriál House of Cards právě ČT.
Opomenout byste jistě neměli také Divadelní korespondenci B. Sedlákové a A. Voldrábové, tentokrát věnovanou Bratrům Karamazovým.
Z dalších textů stojí také jistě za pozornost článek K. Pavlíkové a M. Vachalové, který nabízí souhrn podzimních tipů na volný čas.
Pokud však mezi Vaše zájmy patří spíše svět kolem Vás, zaujmout by Vás mohly zajímavosti ze světa od Kate H či historické okénko P. Petrica na téma arménské genocidy.
K tomu všemu si můžete podle receptu J. Vendlové upéct skvělý hruškový koláč.

Vážené čtenářky, vážení čtenáři, přeji Vám příjemné čtení.

autor článku:
JAN PŘIBÁŇ
třída 4.V

Co vše obnáší práce redaktora ČT?

22. května 2015 jsem díky GNZ měl možnost absolvovat stáž s redaktorem ČT.

foto: Jan Přibáň, třída 4.V

Je něco málo po šesté ráno a já vstupuji do budovy zpravodajství ČT a ubírám se k recepci, kam pro mne následně přichází redaktor Karel Rožánek. Prakticky ihned se k nám připojí dva kameramani, kteří nás dnes budou doprovázet. Nezbývá nám již nic jiného, než chodbami dojít do garáže, nasednout do tranzitu a vyrazit - směr Čáslav, kde nás čeká natáčení reportáže spojené s výročím 10 let používání letounů JAS-39 Gripen.

Po příjezdu k bráně leteckého areálu si vojáci kontrolují naše občanské průkazy a následně přijíždíme k runwayi. Zde se už rozjíždí práce na reportáži naplno. Karel popisuje kameramanům, jakou má zhruba představu o záběrech, které by měli reportáž tvořit. S jedním z vojáků dělá rozhovor.
Většinu následujícího času pak zabírá zejména čekání na průlet letounů Gripen, které jsou středem pozornosti. Natáčí se jejich vzlet, průlet a přistání. Při přistání jednoho z nich natáčíme i tzv. „stand up“ vedle projíždějícího Gripenu.
Poté, co je natočen "stand up", je práce v terénu hotova. Vracíme se do auta a pomalu odjíždíme. Ještě před opuštěním vojenského prostoru navštěvujeme tiskovou konferenci s ministrem obrany české republiky. Následně definitvně míříme zpět na Kavčí Hory.

Po návratu se v garážích loučíme s kameramany a naše cesta vede do Karlovy kanceláře. V ní si pak redaktor tvoří hrubou osnovu reportáže. Včetně výběru záběrů, sestříhání natočeného rozhovoru a celkového komentáře, kterým bude reportáž doprovázena.
Když je toto hotovo, odcházíme za editorem, který reportérův návrh musí odsouhlasit. S editorovým svolením se se můžeme vrátit opět do kanceláře, kde si Karel dělá poznámky do textu, který jde následně načíst do zvukového studia. Nakonec přicházíme do střižny, kde je reportáži dána finální podoba. Výsledkem je zhruba dvouminutová reportáž.
Je asi půl páté odpoledne a s Karlem pomalu míříme k recepci, kterou jsem ráno vešel.

autor článku:
JAN PŘIBÁŇ
třída 4.V

Na konci minulého školního roku proběhla soutěž mezi všemi redakcemi zapojenými do projektu SCHOOL PRESS CLUB. Vlaštofka získala hned dvě ocenění! První v podobě rozhovoru s M. Veselovským za stabilně hodnotné příspěvky a druhé náleželo Pavlu Šomanovi ze 4.V za první místo v kategorii Rozhovor. Jeho poutavý příběh o člověku bez domova mu přinesl stáž u Jindřicha Šídla v redakci Lidových novin, o jejímž průběhu si budete moci přečíst v některém z dalších čísel. Další úspěch zaznamenaly Bára Sedláková a Adéla Voldrábová, kterým v úterý 13. 10. 2015 vyšel článek v příloze LN Akademie věnující se mimo jiné i publikaci studentské tvorby.
Redakce

ČT koupila vysílací práva k seriálu House of Cards

zdroj: Netflix

Česká televize přinese na naše obrazovky jeden z nejlepších seriálů všech dob - House of Cards. Na televizním veletrhu v Cannes koupila všechny tři série a v budoucnu divákům nabídne i právě natáčené díly.
House of Cards, ve kterém září Kevin Spacey, je drama, které se odehrává v prostředí nejvyšších pater americké politiky. Příběh plný intrik ukazuje, že Francis Underwood (Kevin Spacey) je schopný obětovat všechno a každého, aby se pomstil a dosáhl svého cíle- získání co největší moci.
House of Cards získal několik cen Emmy a Zlatých glóbů a jeho hodnocení na IMBD a ČSFD přesahuje 90%. Zásluhu na tom má nejenom fantastický výkon Kevina Spaceyho, ale i sofistikovaný scénář, pod kterým je podepsaný Beau Willimon. A když to celé režíruje takové režisérské eso, jako David Fincher, úspěch je zaručen.
Seriál produkuje americká online videopůjčovna Netflix. Ta ale není v České republice dostupná, a tak až doteď nebylo možné seriál v Česku legálně sledovat. ČT teď tenhle kultovní seriál nabídne divákům zdarma.

autor článku:
JAN KOPŘIVA

VZOR
www.schoolpressclub.com

Jak si užít letošní podzim

foto: Katarina Kadijevic, třída IV.E

Celý rok jsem se těšila, až přijde období tajuplných mlh. Vše působí magickým dojmem, větve stromů vystupují z mlhy a mlha samotná působí jako brána do jiného světa. Nadešlo období dýní a pestrobarevných vzdušných koberců, které jen čekají na pád. Až nastane pád, vše se ponoří do melancholické temnoty. Každý tvor i rostlina se uchýlí k zimnímu spánku. Tedy ne všichni. Jsou tu tací, kteří jsou čiperní, stále aktivní a v dnešním přespříliš uspěchaném světě stále někam chvátají (div o něco nezakopnou).

Všichni ovšem nevnímají podzim stejně, jako píše v úvodu Katarína. Mnoho lidí sychravé a proměnlivé počasí nemá rádo ani trošku. Právě ti by nejraději podzim přečkali zachumlaní v peřinách hezky doma v teple. Vždy je však možné si neodvratný pobyt venku v tomto ročním období užít. Existuje spousta aktivit, kterými si můžeme podzim zpříjemnit. Ne všichni se ale vyžívají v pouštění draků nebo válení se v listí. A skákání přes kaluže většinu z nás zrovna dvakrát neláká. Někteří lidé si podzim zpestřují vyjížďkou do evropských měst.

Széchenyho termální lázně v Budapešti jsou nejrozsáhlejšími léčebnými lázněmi v Evropě. V období podzimu a předvánočního shonu jsou pro spostu lidí tím pravým místem na potřebnou relaxaci a odreagování. A navíc léčivý účinek pramenů rozhodně nikdy není na škodu.

Miláno momentálně stále láká na EXPO 2015, které bude končit 31. 10. tohoto roku. Téma pro tuto výstavu zní „Feeding the planet, energy for life“ a sjíždějí se na ni lidé z celého světa.

O prozáření chmurného podzimního počasí se zaručeně postará Festival světel v Berlíně, který se koná 18. 10. 2015. Braniborská brána, Televizní věž i Berlínská katedrála budou změněny k nepoznání barevnými světelnými projekcemi, díky kterým svou tvorbu představí němečtí i zahraniční umělci.

Sklizeň vína ke konci léta k podzimu neodmyslitelně patří a mnoho lidí si degustaci vín v pařížském Montmartru nenechá jen tak ujít. Pro některé se to dokonce stalo i každoročním zvykem.

Pokud turisté nemají velký zájem o víno, milovníci piva a dobré nálady mohou navštívit vídeňské lidové slavnosti Wiener Wiesn-Fest, velmi podobné německému Oktoberfestu. Rakouské pivo, domácí speciality ani spoustu hudby rozhodně nebude chybět.

foto: Katarina Kadijevic, třída IV.E

Samozřejmě vše v podání tradičních krojů.

Amsterdam nabízí festival animovaných filmů Klik!, který se koná od 27. 10. až do 1. 11. 2015 ve filmovém institutu EYE. Dokonce i Pat a Mat budou hosty, epizoda „Sušenky“ se bude promítat jako součást programu s nostalgickou loutkovou animací.

A kdo se nechystá cestovat do cizích krajů, může jít do našich lesů na houby!

autor článku:
KATARINA KADIJEVIC
třída IV.E

autor článku:
MARTINA VACHALOVÁ
třída 2.E

CO je to ta NUDA?!

Ve skutečnosti, se podle mě totiž člověk nikdy nenudí. Vždy má nějaké možnosti, jak zabít momentálně zdánlivý pocit volného času. Jsou věci, které odkládáme, protože se nám do nich opravdu, ale opravdu nechce a raději svému okolí, ale i sobě samému budeme zarytě tvrdit, že se nudíme a nemáme do čeho píchnout. Ale každý z nás, když si sáhne hluboko do svého svědomí a zamyslí se nad tím, co právě teď dělá a nebo co se chystá dělat, musí si být vědom toho, že to je aktivita, která nelze nazvat nudou. Mám-li pomyslnou chvilku volného času, ve které se nudím, není to můj volný čas, nýbrž odkládání úkonů, které nás tak úplně vnitřně nenaplňují.

ilustrace: triko4you.cz

Vždyť které ženě vykouzlí na tváři úsměv, když přijde domů unavená z práce, plnění pračky (manželem, partnerem a nebo dětmi) zašpiněným oblečením? Který muž by byl bez sebe blahem, když sedřený jako kůň konečně usedne do ošoupaného křesla před televizí, kdyby musel natírat okapy domu? Raději si sedneme na zadek, lehneme si do postele, budeme se koukat na blbostmi přeplněné seriály, které jsou povětšinou stejně tak reálné, jako to, že se budeme upřímně usmívat při aktivitách, které jsou pro nás nutností a nikoli radostí. A při tomto počínání si zívneme na plnou pusu a známému do sluchátka telefonu oznámíme, že se neskutečně nudíme (nebo si to raději napíšeme na Facebook, aby to všichni věděli a litovali nás). A v tomhle kolotoči si budeme hrát s větrem na honičku vlastně celý život. Kdyby se nás někdo zeptal, jestli máme něco zajímavého na práci, naše odpověď bude jasná: „Budu se nudit." Povzdechneme si a se zapřením sebe sama tomu nakonec uvěříme i my. Jen proto, abychom se vyhnuli faktu, že to, co děláme, ve skutečnosti není nuda, je to jen vyhýbání se nežádaným aktivitám. Budeme-li tvrdit, že se u něčeho nudíme, nebude to zkrátka zcela úplně pravda, protože prostě jen děláme věci, které se nám dělat nechtějí a přesně v těchto případech máme plnou hlavu těch, které bychom dělali raději. Vsadil bych se s Vámi, že ani jednoho z nás by nenapadlo něco, co "stejně jednou udělat musíme", jako nenudná aktivita. Jak často a kdy se tedy člověk opravdu nudí?

autor článku:
PAVEL ŠOMAN
třída 4. V

DK - Bratři Karamazovi

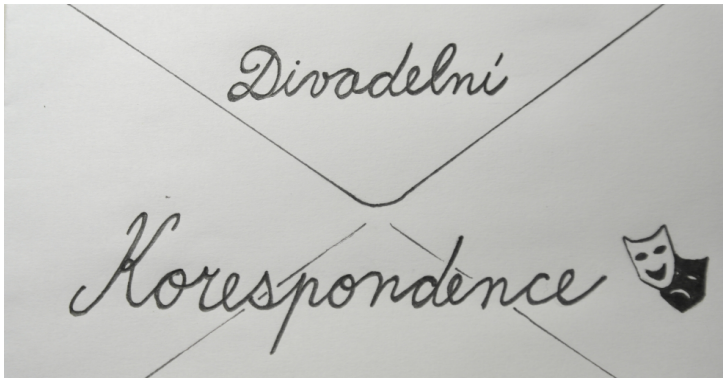

foto: Adéla Voldrábová

V naší nové rubrice Divadelní korespondence budeme vždy řešit něco kolem divadla, a to formou dopisů, které si mezi sebou budeme vyměňovat. Doufáme, že vás zaujmeme. Příjemnou četbu!

Milá Báro,
včera jsem byla svědkem jednoho světoznámého příběhu. Příběhu, který hýří vypočítavostí. Příběhu, kde je hledána odpověď na otázku, zda-li je Bůh či nikoliv a kde vše vrcholí vraždou a následným hledáním viny. Víš o jaký příběh jde? Ano, jedná se o Bratry Karamazovi. Měla jsem tu možnost a zhlédla jsem je jako divadelní inscenaci v Činoherním klubu.
Režisér představení, Martin Čičvák, pojal příběh velice moderně. Už samotná scéna nasvědčovala dosti kontroverzním třem hodinám. Tyč sloužící k tanci prostitutkám v popředí, hned za ní bradla (umožňovala pohyb ochrnuté Líze) a nalevo jeviště latrína. Pod jevištěm - u nohou diváků první řady - byl invalidní vozík, almara a lednice. Jinak byla scéna holá.
Úplně na začátku představení jsme zahlédli nahé tělo Natálie Puklušové, představitelky Grušenky. Její zahrávání si, jak se starým Karamazovem, tak s bratry, nás provázelo celou hru. Fjodor Karamazov, v podání Juraje Kukury, byl prostě výjímečný. Diváci mohli cítit jeho zvrácenost, podlost, zbabělost ale i děs, když se jako ďábel vracel za svými syny a řešil s nimi onu otázku o Bohu. Výkon ostatních byl rozhodně stejně kvalitní jako Kukurův. Pokud chceš, ráda ti vše ještě popíšu, hlavně děj, který se prý trošku odklání od knihy. Ty jako zdatná čtenářka jsi ji určitě četla...
Těším se na odpověď
S pozdravem
Tvá Aduš

Ahoj Áďo,
úvodem bych Ti ráda poděkovala za tu „zdatnou čtenářku", moc mě to potěšilo. A Tebe tedy zřejmě nepřekvapí, že jsem Bratry Karamazovi skutečně četla.
Je to neobyčejná kniha. Leckdo by mohl namítat, že na čtení takového typu literatury jsem ještě moc mladá, ale já mám takový pocit, že na mě může klidně udělat dojem už teď. Tahle kniha to rozhodně dokázala! Ještě dlouho po jejím přečtení jsem si v hlavě pohrávala s otázkami, které se tu na pozadí vraždy řeší. Vlastně i ty se o nich ve svém dopise zmiňuješ.
Pokud se ptáš na samotnou zápletku a její vyvrcholení, tak z knihy jednoznačně vyplývá, že vrahem Fjodora Pavloviče Karamazova je jeho sluha a levoboček Smerďakov. Myslím si, že v divadelním provedení tomu nebylo jinak, nebo snad ano?
Určitě mi ještě podrobněji popiš celou inscenaci, věřím, že v úžasném Činoherním klubu to musel být nevšední zážitek.
Budu čekat na tvou odpověď.
S pozdravem
Tvá Baruš

Milá Báro,
nyní vím, že Bratři Karamazovi v knižní podobě v Tobě zanechali silný zážitek. Doufám, že alespoň stejně tak silný jako ve mně v podobě divadelní. Činoherní klub zvolil, jak už jsem říkala, dosti svérázné pojetí. Tím pádem člověka nepřekvapí, že i konec nebyl zcela jasný. Všichni bratři zdědili kus starého Karamazova, tudíž neměli vůbec čisté svědomí. Každý z nich měl někdy chuť zabít otce. Proto také řeší podíl svojí viny na vraždě. Na konci hry se matně ukáže, že vrahem starého Karamazova je levoboček Smerďakov.
„Láska je buď malá nebo velká, nenávist vždy velká." Tyto slova pronesl sám Fjodor Michaljevič Dostojevský a já si myslím, že přesně vystihují vztahy v Bratrech Karamazových. Souhlasíš se mnou?
Mnoho pozdravů
Tvá Aduš

Milá Áďo,
v tomto s Tebou určitě souhlasím. Vzhledem k tomu, že v knize byl děj rozebrán mnohem podrobněji, byly tu i chraktery jednotlivých postav vykreslny do nejmenších detailů a pohled do jejich nitra byl často až děsivý, přesto dokonalý. Proto si myslím, že i Ty by sis měla toto geniální dílo vychutnat v knižní podobě a já pevně doufám, že ho brzy zhlédnu ve formě divadelní. Pak si můžeme znovu vyměnit nově nabyté dojmy nebo popřípadě nové pohledy na něj.
Brzy na shledanou
Tvá Baruš

autor článku:
BARBORA SEDLÁKOVÁ

autor článku:
ADÉLA VOLDRÁBOVÁ

Kuturní tipy

© copy it right!
17. 9 .- 3. 10. Dlouhá 33
Výstava věnovaná otci českého videoartu Woody Vašulkovi.
Přednáška "Sebevraždy" k výstavě Smrt
13. 10. 18:00 hod., Nová budova Národního muzea
Mondšajn
13. 10. 2015 20:00 Meetfactory
Inscenace na motivy dystopické novely O. Štindla a J. Bolfa.
Umělci a proroci
22. 7. -18. 10. Dukelských hrdinů 47
Velikáni umění jako Schiele, Hundertwasser, Kupka, Beuys a další.

autor článku:
LUCIE HOŠKOVÁ
třída 3.D

Víte, že...

foto: Tang Yuhong

Na ústí činské řeky Jang-c'-ťiang se nachází souostroví Shengsi, které zahrnuje přibližně 400 malých ostrůvků. Na jednom z nich se nachází opuštěná rybářská vesnice... Zde pomalu, ale vytrvale, příroda absorbuje místo, které člověk opustil.

autor článku:
KATE H
třída 2.G

Arménská genocida 1915

Uplynulo 100 let od jedné z nějvětších tragédií v historii Arménie. Roku 1915 osmanská armáda zažila jednu z těžkých porážek ruskou armádou. Jako viníci porážky byli označeni právě Arméni. Vzápětí se na ně snesla jedna z prvních moderních genocid - s přestávkami trvala od roku 1915 do roku 1923 a vyžádala si asi 1,5 milionu životů.
Za plánem stála mladoturecká organizace Jednota a pokrok. Jejich hlavní ideou byl tzv. pankturismus a politika poturčení všech národů pod osmanskou nadvládou.
Komanda začala deportovat Armény z východních provincií směrem ke koncentračnímu táboru v Sýrii. Podmínky transportů by se daly přirovnat k pozdějším nacistickým deportacím Židů za 2. světové války. Mladí muži byli popraveni na místě.

foto: Zdroj - ČTK

Arménskou genocidu uznává 22 zemí, samotné Turecko ji zatím odmítá. Přiznává, že při vojenských operacích zahynuli Arméni, ale tvrdí, že šlo o chaos a ne o genocidu.

autor článku:
PAVEL PETRIC

VZOR www.skolnilisty.cz VZOR

Kulinářské okénko

Kořeněný hruškový koláč

Když přichází podzim, mám chuť upéct něco ze sezónního ovoce. A protože hrušek je teď všude plno, nemohla jsem odolat pokušení...

• **TĚSTO:**
240g hladké mouky
20-30g moučkového cukru
150g studeného másla
1 vejce
1 lžíci studené vody
špetku soli
• **NÁPLŇ:**
4 hrušky
1 menší lžičku drceného hřebíčku
1/3 čajové lžičky skořice
2-3 lžičky medu
1 lžíce zázvorového sirupu
trochu mléka
• **POSTUP:**
Do mísy dáme mouku, nastrouháme k ní máslo, přidáme vejce, cukr, špetku soli a vodu. Vypracujeme hladké těsto, zabalíme ho do fólie a necháme 30 minut v chladu.
Dvě hrušky rozvaříme na mírném plameni, podléváme vodou, poté přidáme med, koření a zázvorový sirup. Necháme zkaramelizovat. Dvě hrušky nakrájíme na tenké plátky. 2/3 těsta rozválíme a přeneseme do vymazané a vysypané formy. Potřeme náplní, pokládáme hruškami a ze zbytku těsta vytvoříme mřížku. Potřeme mlékem. Pečeme na 180 stupňů asi 40 minut.

autor článku:
JOHANA VENDLOVÁ
třída 3.M

První měsíc na gymplu

Září je úspěšně za námi a s ním i první měsíc prváků na Zatlance. Musím říct, že jsem čekala jednu katastrofu za druhou, ale kupodivu žádná neproběhla.

Na základní škole nám říkali, jaké to bude na střední zlé, a tak jsem pomalu tu devítku ani nechtěla dokončit. Avšak ukázalo se, že bych se naopak na základku už nevrátila. Začátek školního roku a prvního ročníku na Zatlance jsme zahájili Zatlajákem. Určitě jsem nebyla sama, kdo měl z tohoto výletu hrůzu. Opět se ale ukázalo, že to není nic hrozného. Až na tu zimu, ale to nemohl nikdo ovlivnit. Poznali jsme se v jiném prostředí - mezi stromy a ne mezi lavicemi - což je velké plus. Po návratu jsme si kromě jiného užívali i středoškolský život v podobě odpadlých hodin. A že jich bylo dost! No a já pořád doufám, že se to na takovém počtu bude držet, i

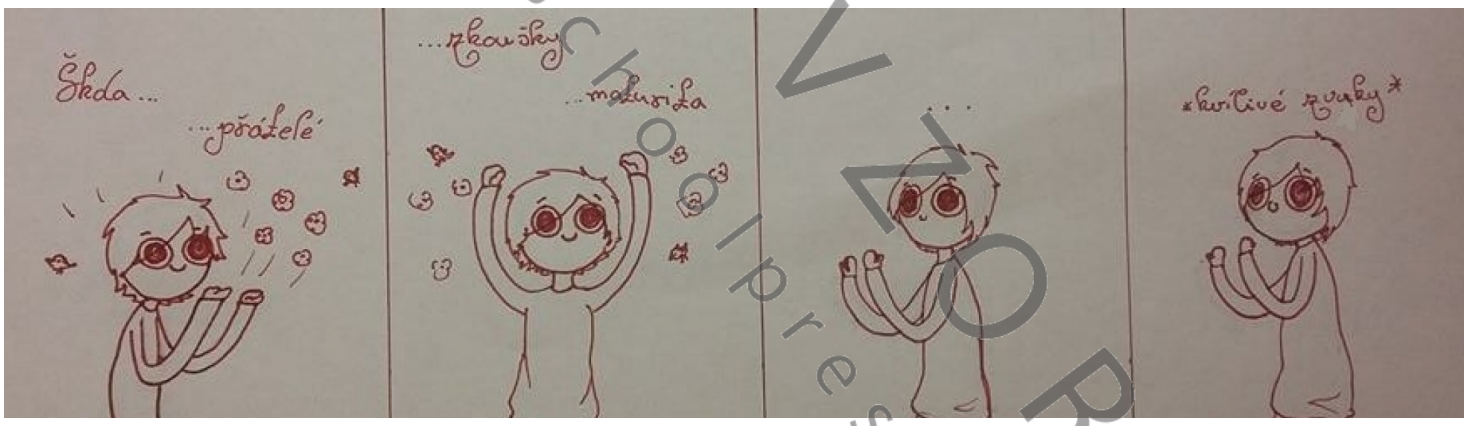

když jsem ve třídě slyšela i odlišné názory, že se tak nic nenaučíme. Holt asi nejsem tak svědomitý typ. A co nás teda září naučilo? Že nejlepší z automatů je bílá čokoláda. Že Zatlanka má i čtvrté patro. Už nepotřebujeme mapku školy a známe jména profesorů. Někde tady bych článek ráda ukončila. Bohužel ale nikdy nevím jak, proto vám to oznamuji.Takže co vy? Pamatujete si svůj první měsíc na střední škole? Já zatím ano, jak vidíte.

autor článku:
EMA BARTALSKÁ
třída 3.M

KOMIKS

ilustrace: Lucie Hošková, třída 3.D

VZOR
www.schoolpressclub.com